

לאירופה

באניה הצרפתית

CÉSARÉE א/ק

[קיסריה]

מיווג אויר מלא • 10800 טון

ההפלגות הבאות מחיפה:

20.5, 25.3, 17.4, 30.4

ובפסח:

ע"ס פסח

10 - ימים
בין נמלים

- * שתי ארצות
- * שתי דתות
- * ארבע תרבויות
- * ארבעה איים
- * חמש ערים
- * עשר יממות

של יופי בלתי נשכח בחברה נעימה עם הרצאות והדרכה של מומחים, ליל סדר מסורתי, קונצרטים וביי דור, ריקודים ונשף מפואר במלונך הצף, א/ק CESAREE הידועה בי מטבח הצרפתי המעולה ובשרותה האדיב.

תוכנית הטיול המלאה וההרשמה אצל סוכן הנסיעות שלך, או במשרד החברה: תל-אביב, אלנבי 94, טל. 66299 חיפה, דרך העצמאות 82, טל. 4366

Cie FRANÇAISE DE NAVIGATION

קולנוע

סרטים

למה לא פיר?

אף מילה למורגנשטיין (בויהודה, תל-אביב; חן, ירושלים; סאי, חיפה) היא קומדיה ישראלית, שמה שארע עם הצגת הבכורה שלה מוכר את מה שארע לאור תו יהודי שיצא לצדו פילים בגינגל. בא ליער, ירה, הרג ארנבת, נטל אותה בזנבה ושאל: "למה את לא פיל?"

מבקר הקולנוע בישראל ממש התחרו השבוע זה בזה מי ישפוך את חימתו ביד תר אכזריות וליגלוג ביוצרי הסרט ומבי צעיו. נדמה היה לפתע שיוצרי הסרט, שאי גב, השקיעו בו את הסכום הגדול ביותר שהושקע אי פעם בייצור סרט ישראלי - 600 אלף ל"י, עשו מעשה פשע מחריד, נטלו יצירת אמנות מפוארת, הוריקו אותה מתוכנה, השחיתוה ופגמו בערכיה. לא רק שבאו בטענות לארנבת הקולנועית מדוע אינה פיל אמנותי, אלא אף התרגזו על שאינה דינוואיר נדיר.

נס שלד מומש. בגילגולה הבימתי לא היתה הקומדיה המוסיקלית של אפרים קישון פנינת תיאטרון יקרה, על אף שעש"תה את אחת הקופות הגדולות שאיוו ש"היא הצגה עשתה בארץ.

מה שקרה לה בגלגול הקולנועי הבטיח לה שואה. ארבע חסרונות שכל אחד מהם

שניהם מופיעים במחזה לשני תפקידים של ויליאם (עושה הנפלאות) גיבסון, אודת עולמה המופלא של תופרת יהודיה קטנה בניו יורק בשם גיטל מוסקוביץ, המתגוננת מפני בדידותה בפסבדו-ביטניקיום, מאפש"רת לעורר-דין מאוכזב, שברה מאשתו, לחי זור אליה מרצונו הטוב. המחזה, שתוספת הרקע האנושי והחברתי בגירסה הקולנועית אינה משנה את מהותו התיאטרונלית, אינו, בסופו של דבר, אלא מלודרמה עשויה בכישרון טכני רב. אולם בביצועה של שירלי מקלין מקבל המחזה מימד חדש לגמרי. זהו רסיסל יחיד של אישיות קולנועית כספיתית, שבהילוכה ותנועות ידיה בלבד היא מסוגלת להביא צופים למצוק ולמעש. ושמשחק הפנים שלה הוא תיאטרון מושלם. קפאנו של החצי השני של הסרט, רוברט מיצ'ם, אינו מורגש כמעט בחום הלהבה שמספקת גיטל מקלין.

המורד העליז

המורד על הבאנטי (אסתר, תל-אביב; ארצות-הברית) היא היצירה הממושכת ביותר להוליבוד. תמורת 20 מיליון הדולאר שהושקעו בו, אפשר להולל כיום מרידות בהציתריסר מדינות. מה שהולכי בוד הצליחה לעשות בכסף הוא לשפוך מע"טה סכריני על אוניית הודמלכותו ג'ורג'

גטרי, כדיוסף, אלמגור ובנאי ב"אף מלה למורגנשטיין" יום החימה השפוכה

השלישי, ועל אנשי צהתה, מורדיה האמרי צים.

שלד העלילה התרחש במציאות. מלחי באונטי, שהיו בורכס מטאהיטי לאנגליה, ב-1790, התקוממו נגד עריצותו של קברניט, קפטן בליי. בראשם התייצב חובל-ראשון פלטשר כריסטיאן הלא הוא מארלון בראנדו.

רבי-חובל (טרבור האחר) ו-18 מאני שיו הורדו בסירה והגיעו לאחר תלאות לי אנגליה. המורדים התיישבו באו פיטקרן, ולאחר תלאות רבות הגיע אלופני ההס"רטה בהוליבוד.

למעשה הגיעו להוליבוד עוד לפני 27 שנים, בצורה מעוררת-כבוד יותר, וצ'ארלס להוטון קנה אז את עולמו כקפטן בליי ה"סאדיסט והמטורף. קלארק גיבל קבע כי אותה הזדמנות את מתכונת הגבר של הד הקולנועי.

בליי החדש תרבותי הרבה יותר: איש מכובד, שאחרי כל פקודה להלקות את מל-חיו נראה הוא כאילו מתנצל בפני הצופים: "זה לא אני, זה הבמאי." אין רמז להלך-הנפש ההיסטורי והמרושע שהפך את קפטן בליי לש"דבר, ואת סיפור הבאונטי לסמל המאבק נגד העריצות.

מארלון בראנדו מרגיז. הוא מנסה לשחק את תפקיד הגיטלמן הגנדרן, מלא-ההומור. והוא אומנם מצחיק. ככל שהוא מתאמץ, הוא מצליח להוכיח שדחקא הנבל, טרבור האחר, הוא הגיטלמן הסימפטי ביותר על הבאונטי.

הדור הצעיר, שילמד על הבאונטי מסרט זה, לא יחזה במסכת-אימים, כי אם במוד-עת תיירות צבעונית, שלישכת התיירות של טאהיטי היתה מתגאה בה. אך חודאי לא היתה מעזה להוציא עליה 20 מיליון דולאר.

חסר ניסיון פחות מחברו, עמלו עליה, שלושה במאים ניסו לתקן זה את זה, ו"ההפסקות בייצור ארכו יותר מאשר זמן ההסרטה. אם אחרי זה התקבל הסרט בצורה שהוא מוצג על הבד - זהו נס ממש. זוהי קומדיה קלושה המספרת על שלד"שה סטודנטים (יעקב בודו, יוסף כרמון ואילן דר) המנסים לגנוב את שאלוני ה"בחינות שלהם מהפרופסור (אברהם בן יוסף), המשוגע לארכיאולוגיה, על רקע רוי מנים ועזרים של בת הפרופסור (גילה אל-מגור), עם מתקן הסלפונים (יוסי בנאי), ושל המורה לרקוד (אירנה גטרי) עם ה"פרופסור עצמו.

יש בה קטעים עליזים ומשעשעים וקט"עים משעממים ואינפנטילים; יש בה גי"לויים של משחק, כמו בהופעתם של יוסי בנאי, אברהם בן-יוסף ואסתר אשד, ויש בה גילויים של חוסר כעס וכשרון. יש בה צילומים נאים, מוסיקה טובה ובצוע פזמו"נים גרוע. אפשר היה לעשותה ביתר פק"חות וכשרון, אך בסופו של דבר היא אינה שום דבר אחר ממה שהיא מתימרת לה"יות - קומדיה מסחרית עממית, מהסוג המועלה על כדי הארץ בתריסרים לחודש מבלי שאיש ירים קולות זעקה ושבר. כי מי שקונה קונפסציה, אינו צריך לצפות לחייטות מעולה.

טובה האחת מהשניים

נדנדה בשניים (צפון, תל-אביב; אר-צות-הברית) היא נדנדה שאינה נעה. בקצה האחד, המורם, יושבת חבית דינמיט אנרי שית, בדמותה של שירלי מקלין, המפוצצת את הבד בקרינה של חום ואנושיות הנפי"לטים מאישיותה. הרחק למטה, תקוע ב"אדמה, יושב רוברט מיצ'ם, בעל הפנים הגסים של מתאגרף ואישיות של שחקן גולף.